

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821203015
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7821203015.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: C. X., B.. XX.XX.XXXX, O. X. C. XX/XX, XXX XX Š., o zaplatenie sumy 5.095,04 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 515,90 EUR s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý z a p l a t i ť** žalobcovi sumu 3.386,16 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.386,16 EUR od 21.9.2021 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,92 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 29.10.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.095,04 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.9.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel dňa 2.11.2015 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 50191802. Žalovanému bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.600,- EUR, ktorý sa zaviazal splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 120,- EUR. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 3.9.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.8.2021 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5.095,04 EUR. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil v lehote splatnosti do dňa 20.9.2021, žalobcu si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 24.2.2022 nevyjadril a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

3. Žalobca písomným podaním došlým súdu dňa 10.12.2021 navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu, a to tak že z konania vystúpi žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava a na jeho miesto vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Svoj návrh odôvodnil tým, že rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky zo žalobcu na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Zároveň bol súdu predložený súhlas spoločnosti Intrum Slovakia

s.r.o. so vstupom do konania ako žalobcu a listinné dôkazy: Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s prílohou č. 3, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 8.11.2021, Dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok a Oznamenie o postúpení pohľadávky s doručenkou.

4. Tunajší súd uznesením zo dňa č.k. 1Csp/44/2021-98 zo dňa 14.2.2022 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto do konania vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.3.2022.

5. Právny predchodca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 8.2.2022 bližšie špecifikoval žalovanú sumu, vyjadril sa k výpočtu RPMN v zmluve a k zosplatneniu pohľadávky, zároveň vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 515,90 EUR s príslušenstvom späť bez udania dôvodu a v zmysle späťvzatia upravil aj žalobný petít.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnili strany sporu. Svoju neúčast' ospravedlnil len žalobca, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu žiadal prejednať spor v jeho neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania. Súd preto postupom podľa ust. § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to žalobou, zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro Premium a zmluvou o spotrebiteľskom úvere, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., výpisom z AUTOKARTY, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru s doručenkou, Cenníkom VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s prílohou č. 3, Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 8.11.2021, Dodatkom č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky s doručenkou, vyjadrením žalobcu, ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 2.11.2015 žalovaný a právny predchodca žalobcu VÚB a.s. v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s. uzavreli zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluva o spotrebiteľskom úvere. V časti III. tejto zmluvy označenej ako Podmienky úveru je uvedený ako druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií prostredníctvom kreditnej platobnej karty, úverový rámec 3.600,- EUR, štandardná mesačná splátka 120,- EUR, štandardná úroková sadzba 22,80 % p.a., RPMN 24,04 % p.a., celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom 484,16 EUR, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 4.084,16 EUR, priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku 23,53 % p.a., odplata 24,04 % p.a., najvyššia prípustná výška odplaty 41,60 % p.a., doba trvania zmluvy neurčitá, termín konečnej splatnosti: v deň zániku Zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti.

9. V zmysle čl. V bodu 35 obchodných podmienok si jej účastníci dohodli možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky, hoci len čiastočne počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Z výpisu z AUTOKARTY žalovaného vyhotoveného dňa 3.9.2021 súd zistil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.600,- EUR a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 120,- EUR. Ďalej z výpisu vyplýva, že za obdobie od 26.7.2016 do 31.8.2021 debetné transakcie spolu predstavovali sumu 16.307,08 EUR, z ktorej sumy debetné transakcie realizované žalovaným (napríklad výbery z bankomatov a platby za tovar) predstavovali sumu 14.571,16 EUR a vo zvyšnom rozsahu išlo o debetné transakcie realizované žalobcom, ktoré boli tvorené rôznymi poplatkami, sankčnými úrokmi a zmluvnými úrokmi, pripisovanými na ľarchu účtu žalovaného. Úhrady žalovaného v prospech účtu (kreditné transakcie) spolu predstavovali sumu 11.212,04 EUR, z ktorej sumy kreditné transakcie realizované žalovaným (ako úhrady) predstavovali sumu 11.185,- EUR a vo zvyšnom rozsahu išlo o mimoriadne bonusy a

zľavy. Výška debetných a kreditných operácií vyplývala takisto so žalovaným nepopretých skutkových tvrdení žalobcu uvedených v jeho vyjadrení doručenom súdu dňa 7.2.2022. Poslednú debetnú transakciu žalovaný vykonal dňa 26.6.2018 a poslednú úhradu vykonal dňa 21.11.2017. Lehota splatnosti bola určená v tomto výpise k 20.9.2021.

11. Predžalobnou upomienkou zo dňa 3.10.2018 bolo žalovanému oznámené, že má nedoplatok na splátkach vo výške 347,91 EUR. V upomienke bol upozornený na to, že ak do 17.10.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v august 2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielka sa vrátila späť ako neprevzatá.

12. Listom - oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 2.11.2018 bolo žalovanému oznámené vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a jeho dlh bol vyčíslený na sumu 3.640,70 EUR.

13. Žalobca predmetnú pohľadávku nadobudol na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s dodatkom č. 4 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 8.11.2021.

14. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 25.11.2021 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky ku dňu 19.11.2021. Poštovým podacím hárkom preukázal, že výzvu doručoval žalovanému na adresu uvedenú v zmluve.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára : Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

20. Podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a

pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Súd právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvou, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť VÚB a.s. mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 OZ zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce OZ a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

28. Posúdením skutkových okolností prípadu na základe predložených dôkazov súd konštatuje, že žalobca preukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu v konaní, nakoľko preukázal, že predmetný úver jeho právny predchodca zosplatnil v súlade podľa § 53 ods. 9 OZ, t.j. došlo k platnému zosplatneniu predmetného úveru, ktoré je zároveň podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zz. o bankách. Pohľadávka predchodcu žalobcu bola postúpená na súčasného žalobcu, ktorý sa tak stal aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené, pričom toto postúpenie žalovaný nerozporoval.

29. Súd sa predovšetkým zaoberal tým, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná, nakoľko na tento inštitút musí prihliadať ex officio, ako to vyplýva z § 54a OZ. Pre posúdenie premlčania je potrebné vychádzať z ustanovení OZ, čo vyplýva z § 52 ods. 2 OZ, konkrétne teda bolo potrebné aplikovať §101 a § 103 OZ. Súd zastáva názor, že trojročná premlčacia doba plynie od zročnosti prvej omeškanej splátky, pričom v danom prípade bolo preukázané, že žalovaný sa prvý krát dostal do omeškania so splátkou splatnou 15.8.2018, čomu napokon korešponduje aj predžalobná upomienka. Trojročná premlčacia doba tak začala plynúť 16.8.2018, uplynula 30.10.2021. Uvedené počítanie lehoty navyše zahŕňa pripočítanie 76 dní k premlčacej dobe v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. (35 dní za obdobie neplynutia lehôt od 27.3.2020 do 30.4.2020 a 41 dní od 19.1.2021 do 28.2.2021). Keďže žaloba bola podaná na súd ešte 28.10.2021, znamená to, že nárok bol uplatnený včas a teda pohľadávka nie je premlčaná.

30. Súd podrobil súdnemu prieskumu predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistil, že nenastal žiadny dôvod pre fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže zmluva má písomnú formu a to aj s poukazom na § 40 ods. 4 OZ, obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., je v nej uvedená správna výška RPMN, úver bol poskytnutý bezhotovostne, v zmluve sú uvedené všetky plnenia spotrebiteľa a RPMN neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej v § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

31. Avšak súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. pre nedostatočné overenie bonity žalovaného. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti pretože, žalobca nemal preukázaný príjem a výdavky žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa síce zaujímal, aký má žalovaný príjem, ale to bez ich preukázania a bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

33. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil, musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatnenej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

34. Zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver napriek tomu, že vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jeho výdavkov. Zo

zmluvy plynie, že žalovaný mal mať priemerný čistý mesačný príjem 1.200,- EUR. Žiadne doklady o príjme, resp. výdavkoch neboli žalobcom predložené, aby ich skúmal.

35. Každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti.

36. Zo samotnej zmluvy je zrejmé, že posúdenie bonity žalovaného nespĺňalo ani minimálne štandardy. Tu treba pripomenúť odbornú starostlivosť dodávateľa, pričom nemožno vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, ale aj preveriť údaje nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Vychádzanie len z aktuálneho príjmu je však vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity nepostačujúce. Nebol produkovaný žalobcom ani jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, to znamená výdavky žalovaného, najmä na živobytie. Išlo by o popretie účelu a zmyslu zákona, ak by stačilo zo strany dlžníka pri uzavretí zmluvy v snahe získať úver uviesť, že nemá absolútne žiadne výdavky a u veriteľa by to nevzbudilo žiadne pochybnosti a úver by bez problémov poskytol len vzhľadom na výšku príjmu žiadateľa. Ak sa veriteľ uspokojí len stvrdením žalovaného, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca teda ničím

nepreukázal preverenie výdavkov žalovaného, hoci to zákon jasne vyžadoval. Vzhľadom na uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyše predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil.

37. V tejto súvislosti súd poukazuje aj článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo dňa 14.06.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

38. Obdobne z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018, podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodit' dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

39. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa nemôže byť pre žalobcu prekvapujúci a neočakávaný, keďže v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov dôsledok

nesplnenia povinnosti bol vyslovený. Len na margo vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 je ohľadom nutnosti náležite posúdiť bonitu spotrebiteľa, súd druhej inštancie uvádza: „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

40. Keďže súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to z dôvodu podľa § 11 ods. 2 tohto zákona a žalovaný v konaní nijako nespochybnila, že mu reálne bola poskytnutá suma 14.571,16 EUR a na úver zaplatil do podania žaloby sumu 11.185,- EUR, preto súd žalobcovi priznal rozdiel medzi týmito sumami vo výške 3.386,16 EUR s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti pre konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalobu zamietol.

41. O čiastočnom zastavení konania, ku ktorému došlo pred pojednávaním resp. predbežným prejednaním sporu súd rozhodol podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 vety druhej CSP.

42. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom po 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Žalobcovi patrí aj úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 OZ v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd priznal žalobcovi vzhľadom na vyššie posúdenie zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov iba nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.386,16 EUR, a to odo dňa 21.9.2021, teda dňom nasledujúcim po splatnosti. V časti, v ktorej súd žalobu zamietol, súd nepriznal žalobcovi ani nárok na uplatňovaný úrok z omeškania.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

48. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,92 %. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ktorý mal úspech v prevažnej časti uplatneného nároku (3.386,16 EUR), a to v rozsahu 66,46 %. Žalovaný mal úspech iba (1.192,98 EUR + 515,90 EUR) v rozsahu 33,54 %, a preto súd priznal žalobcovi pomernú náhradu trov konania vo výške 32,92 % (66,46 % - 33,54 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.